

end naar vi kunne sige: der have vi de og de Aktiver, der give stort Overskud, og vi kunne derfor bruge saa mange Benge. Jeg staar derfor paa det Standpunkt, at jeg af rent politiske Grunde mener, at det ikke er af Interesse for os, at vore Statsaktiver give noget Overskud. Fordelen ved Jærnbaneførsel og mange andre Ting, tror jeg, vi skulle give Borgerne derigennem, at de saa det saa billigt og bekvemt som muligt, og saa kunne vi tage mindre Hensyn til, om Renten bliver 1 eller 2 pCt.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Jørgensen): Det er nogle enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at rette til de forskellige Talere. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (S. Jensen) spurgte, om Toggangen mellem Riss Skov og Aarhus kunde ventes fremdeles at blive ført som hidtil. Det tror jeg nok; min Opfattelse er foreløbig i alt Fald — jeg tør ikke sige det bestemt — at her er Tale om Ekstratog, og for Ekstratog gælder der ingen almindelige Regler, der kan Administrationen haade anordne Togpriserne, og hvornaar Togene skulle køre. Det ærede Medlem var endvidere inde paa Spørgsmaalet om Arbejbertog, hvilket ogsaa gælder det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (S. Jensen). Jeg kan ikke se rettere, end at Jærnbanebestyrelsen baade kan og vil være villig til at sætte saadanne Tog i Gang, saa snart der er nogen Grund dertil, saa snart der er nogen at køre med. Man kan jo dog ikke etablere saadanne Tog, før der er nogen, der vil lade sig transportere med dem. Jeg tror nok, at det undtagelsesvis har været Tilfældet; men som Regel tror jeg ingenlunde, at Forholdene omkring Kjøbenhavn endnu forme sig saaledes, at Boligerne ere komne saa langt ud, at Jærnbanen egentlig kan ventes at blive et almindeligt Befordringsmiddel for Arbejderbefolkningen; principielt er det en Tanke, som ingenlunde lader sig afvise. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) gik ud fra, at Regeringens Standpunkt var det, at der ikke maatte tjenes saaledes, at der fremkom en Indtægt af over 2 pCt. Selvfølgelig er det ikke Regeringens Standpunkt, men jeg tror rigtignok, at det vil vare en Stund, inden vi naa et saadant Maaal, at vi behøve at være bange derfor, hvis dette Lovforslag overhovedet skal gennemføres. Jeg indrømmer, at det har Medsættelser fra Regeringen, men de have den Egenskab, at de kunne ventes oppejede, idet der kan forventes en Indtægt, som svarer til Nedgangen. Det gælder derimod, som det ærede Medlem meget

rigtig har bemærket, ingenlunde om de Medsættelser, der ere foretagne her i Tinget, maasse en enkelt af dem dog undtagen. For øvrigt betvivlede den ærede Ordfører, at de Tal, jeg har angivet som sandhyllig Nedgang efter Flertallets Takstforslag, ere rigtige. Det ærede Medlem kan vistnok stole paa, at de ere rigtige. Men det viser sig, at det ærede Medlem har misforstaaet det, jeg egentlig betragtede som Hovedsagen. Hovedsagen er nemlig ikke Takstspørgsmaalet som saadant alene, men Hovedsagen er den, at man ved at vedtage Forslaget i den Ordlyd, det har faaet, vil komme til at godkende alle de bestaaende Undtagelser, ogsaa de Undtagelser — og de ere ret betydelige, særlig paa Sjælland — som have Hensyn til Beregningen af Tarifmil. Det er nemlig noget andet. Jeg kan give et Eksempel derpaa. Hvis man f. Eks. har 8 geografiske Mil herfra til Helsingør, og man har regnet dem for 6 Tarifmil, saa vil man blive tvungen til ogsaa herefter at regne dem for 6 Tarifmil paa Grund af den Ordlyd, Forslaget har. Det er det, jeg ikke tror kan have været Flertallets Hensigt, men jeg har jo lovet at gøre det til Genstand for Overvejelse inden næste Behandling. Det forekommer mig, at de Tal og Betragtninger, som blev fremdragne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og de Detailler, som han anførte — jeg vil ikke gaa saa meget ind paa dem — noksom godtgøre, at vi maa have Normalbestemmelser gældende for alle Forhold, hvad vi saa end komme til, og at derfor det Forslag, som gaar ud paa, at alle gamle Undtagelsesbestemmelser skulle opretholdes — og derpaa gaar i Virkeligheden Flertallets Endringsforslag ud — ikke kan bruges. Man maa finde en anden Form, og det kan jo godt være, at det ikke er aldeles umuligt at finde en saadan. Jeg tror altsaa ikke, at den ærede Ordfører har været heldig i at forstaa, hvad jeg egentlig sigtede til med mine Udtalelser. Det ærede Medlem mener, at de Undtagelser, der ere bestaaende, har man haft gode Grunde for. Ja, det kan jo gerne være, at man for 30 Aar siden har haft ret plausible Grunde for de Undtagelser, som da bleve truffet, men deraf følger ikke, at vi efter vor nuværende Betragtning kunde godkende dem, saaledes er i Virkeligheden Sagen. Forslaget om Forsendelse af tom Bagage skal jeg ikke komme ind paa. Jeg fastholder, at det er meget vanskeligt og høist uheldigt at opstille Undtagelser paa dette Omraade, og at det aldrig vil lykkes at gøre det tilfredsstillende; Forslaget er i og for sig et godt Forslag, som, hvis det vedtages,